

ROMÂNIA

CURTEA DE APEL
SECȚIA COMERCIALĂ ȘI DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV
ȘI FISCAL

DOSAR NR. 4743/90/2006 DECIZIE NR. 511/R-C

Şedință publică din 1 Mai 2007

Curtea compusă din:

Președinte: Gabriela Chioară, președinte secție

Judecător Dumitru Stăncioiu

Judecător Gheorghe Achim

Grefier Iuliana Drăguț

S-a luat în examinare, pentru soluționare, recursul declarat de părâta **DIRECȚIA GENERALĂ A FINANȚELOR PUBLICE**, cu sediul în **Vâlcea, str. Gheorghe Magheru, nr 17, județul Vâlcea**, împotriva nr. 179/CAF/20.02.2007 pronunțată de Tribunalul **Vâlcea - Secția Comercială și contencios administrativ în dosarul nr. 4743/90/2006** (număr în format vechi 1201/com/2006), intimată fiind reclamanta **SC *...* SA, cu sediul în *...*, str. *...*, nr. *...*, bl. *...*, sc II, parter, județul Vâlcea.**

La apelul nominal făcut în ședință publică au lipsit părțile.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

Recursul este scutit de plata taxei de timbru.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, după care:

În raport de actele și lucrările dosarului, instanța constată recursul în stare de judecată și rămâne în pronunțare asupra acestuia.

După strigarea cauzei și rămânerea în pronunțare asupra rceursului, se prezintă, în ședință publică, consilier juridic **...** pentru recurrentă-părâtă DGFP **Vâlcea**, care depune la dosar delegație de reprezentare.

C U R T E A

Constată că, prin acțiunea înregistrată la 3 august 2006, reclamanta S.C. **...** S.A. a solicitat, în contradictoriu cu D.G.F.P., anularea deciziei nr. **...** emisă de părâtă la 3 februarie 2006 și a deciziei de impunere nr. **...** / noiembrie 2001, împreună cu raportul de inspecție fiscală din 1 octombrie 2005.

În motivare reclamanta a arătat că, în mod greșit i-a fost respinsă contestația împotriva raportului de inspecție fiscală și s-a refuzat dreptul de deducere pentru TVA în valoare de 43.635,90 lei, deși această sumă a fost calculată pentru cheltuielile de reparații la Complexul Comanca, lucrări efectuate în perioada în care era proprietară a imobilului, iar faptul înstrăinării acestuia nu justifică soluția pronunțată.

În ceea ce privește suma de 43.635,90 lei, reprezentând cheltuieli cu reparațiile efectuate, reclamanta a susținut că în mod greșit nu a fost recunoscut dreptul de deducere, de vreme ce ele nu au fost recuperate din chiria încasată și nici din vânzarea imobilului.

Prin sentința nr.179/CAF/2007, Tribunalul a admis în parte acțiunea și a anulat decizia nr.9/2006, decizia de impunere nr.524/2005 și raportul de inspecție fiscală, în ceea ce privește obligarea reclamantei la plata sumei de 8.291 lei, cu titlu de TVA., menținând celelalte dispoziții fiscale.

Pentru a hotărî astfel instanța a reținut că suma de 43.635,90 lei nu poate fi dedusă la calcularea profitului impozabil, întrucât ea nu se regăsește în prețul imobilului și nu poate fi recuperată din venituri, neîndeplinind cerința scopului de realizare a acestuia. Imobilul a fost cumpărat la 30 iunie 2004 la valoarea de 175 milioane Rol și a fost vândut la 31 decembrie 2004, după efectuarea reparațiilor recepționate la 26 decembrie 2004, cu suma de 25 milioane Rol.

Dincolo de acest aspect, această contravaloare a lucrărilor de reparații, evidențiată în factura din 31 decembrie 2004, a fost înregistrată în evidența contabilă în luna septembrie 2005, deși privea anul 2004.

În ceea ce privește însă T.V.A., cerințele art.145 alin.2 lit.a din Legea nr.571/2003 sunt îndeplinite prin aceea că atât vânzătoarea cât și cumpărătoarea sunt înregistrate ca plătitore de TVA și bunul este destinat utilizării în folosul operațiunilor taxabile, iar momentul înscriserii în contabilitate a facturii nu are consecințe asupra deductibilității acestei obligații fiscale.

Împotriva acestei hotărâri a declarat recurs părâta, criticând-o pentru motivele prev. de art.304 pct.7, 8, 9 și art..304¹ din Codul de procedură civilă, susținând că fiind vândut imobilul la 31 decembrie 2004 nu a mai fost posibilă efectuarea operațiunii taxabile în vederea exercitării dreptului de deducere a TVA și trebuia reținută frauda săvârșită de reclamantă prin faptul că a cheltuit cu imobilul peste 600 milioane Rol și a obținut pe acesta mai puțin de 50 milioane Rol.

În aceste condiții s-a apreciat că interpretarea dată dispozițiilor legale aplicabile este greșită și în mod corect s-a refuzat dreptul de deducere pentru TVA.

Examinând criticile formulate se constată că ele sunt nefondate pentru cele ce se vor arăta mai jos.

Potrivit art.145 alin.3 din Legea nr.571/2003, orice persoană impozabilă, înregistrată ca plătitore de TVA, are dreptul să deducă TVA latorată sau achitată aferentă bunurilor ce au fost livrate sau pentru prestailele servicii ce i-au fost asigurate sau îi vor fi asigurate de o altă persoană impozabilă, în măsura în care acestea sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor sale taxabile.

Toate aceste cerințe legale erau îndeplinite de reclamanta-intimată, în raport de TVA-ul aferent sumelor plătite de aceasta pentru serviciile de reparații ce-i fuseseră prestate de un alt plăitor de TVA și care priveau un bun destinat activității, deci utilizării sale, pentru operațiuni taxabile.

Dreptul de deducere a acestei obligații fiscale trebuie analizat în raport de cerințele legale aplicabile în cauză și de momentul la care acestea se raportează.

Ceea ce interesează este faptul că reclamanta, plătitore de TVA, a dovedit că la un bun proprietatea sa, pe care îl folosea în activitatea desfășurată, a efectuat reparații, serviciul fiindu-i prestat de o altă societate plătitore și ea de TVA.

În aceste condiții nu există nici un motiv legal pentru care să i se refuze dreptul recunoscut de lege, reținându-se și că aceste aspecte sunt recunoscute de către organele bugetare, însă poziția exprimată în actele de control, în decizii și în recurs, se bazează pe aspecte ulterioare și străine momentului și raportului fiscal determinant din punctul de vedere al problemei deduse judecății.

Aspectele invocate în recurs, privind o supra sau o sub-evaluare la cumpărarea sau la vânzarea imobilului, nu poate înălțura concluzia instanței de fond și ele pot fi valorificate într-un alt cadru ce nu face însă obiectul prezentei verificări.

Recurenta nu explică ce dispoziții legale au fost nesocotite de către reclamantă, prin faptul că a tranzacționat un bun la 31 decembrie 2004, și ce operațiuni taxabile nu s-au mai efectuat din acest motiv.

Concluzionând în sensul că motivele de recurs invocate sunt nefondate, se impune că în baza art.312 alin.1 Cod pr.civilă, această cale de atac să fie respinsă.

PENTRU ACESTE MOTIVE ÎN NUMELE LEGII DECIDE

Respinge, ca nefondat, recursul formulat de pârâata **DIRECȚIA GENERALĂ A FINANȚELOR PUBLICE**, cu sediul în **Vâlcea**, str.G-ral Magheru nr.17, județul **Vâlcea**, împotriva

nr. 111/CAF/20.02.2007, pronunțată de Tribunalul - Secția comercială și contencios administrativ în dosarul nr. 4743/90/2006 (număr în format vechi 1201/com/2006), intimată fiind reclamanta SC ~~SAUZAN SA~~ SA, cu sediul în ~~Strada~~ strada lui Avram Iancu nr. 30, bl. S13, sc II, parter, județul Valea.

Irevocabilă.

Pronunțată în ședință publică, astăzi 11 mai 2007, la Curtea de Apel ~~II~~ - Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal.

Președinte,

[Handwritten signature]

Judecător,

[Handwritten signature]

Judecător,

[Handwritten signature]

Grefier,

28.05.2007

Red.

EC/2 ex.

Jud.fond.M.F.

EC.
este
dăr
idm